

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„Koroški Slovenec“,
Wien V., Margaretenplatz 7
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Zinkovský Josip, Wien
V., Margaretenplatz 7.

Lisi za politiko, gospodarstvo in prosveto

Izhaja vsako sredo

Stane četrtletno: K 8000.—

Za Jugoslavijo
četrtletno: 25 Din.

Posamezna številka 800 kron

Leto IV.

Dunaj, 26. marca 1924.

Št. 13.

Naročnikom!

Skoro ne mine dan, da ne bi slišali slavo-speve o ustalitvi naše krone in o ogromnih zaslugah vlade v tem pogledu. Tečaj krone je sicer ustaljen ali kljub temu krona še daleko nima tiste kupne moči, ki jo je imela pred padcem. Ravno vsled tega in vsled povišanja davka na blagovni promet za 100 odstotkov, vsled stopnjema rastočega indeksa in z njim v zvezi stoječega stalnega povišanja mezd tiskarskemu osebju in delavcem sploh, vsled povišanja poštne itd. so se dvignile tudi cene sirovin, ki se rabijo za tisk. Nekatere potrebščine so se v teku pol leta podražile kar za 100 odstotkov brez upanja, da ostanejo cene vsaj zanaprej stalne. Vsi listi so v tem času naročnino že povišali vsaj enkrat, nekateri celo dvakrat. Tudi nas je ta okolnost končno prisilila, da zvišamo s 1. aprilom

četrtletno naročnino na 10.000 kron

in posamezno številko na 1000 K.

Prepričani smo, da bodo naši cenj. naročniki in čitatelji uvideli potrebo poviška in nam ostali tudi v bodoče zvesti.

Položnice prilagamo in prosimo cenj. naročnike, da se jih takoj poslužite in tako izognete ustavitvi ali neredni dopošiljavi. Ob tej priliki ne pozabite, ki Vam dovoljuje mošnja, tudi našega tiskovnega sklada. Oni naročniki, ki so naročnino za drugo četrtletje že vposlali, naj blagovoljijo doposlati še ostanek 2000 kron.

Upravništvo „Koroškega Slovenca“.

Proračunska razprava.

Koroški deželni zbor je imel dne 13., 14., 17. in 18. marca svoje zasedanje. Šlo se je pri tem zasedanju v prvi vrsti zato, kako bi se doseglo ravnotežje v deželnih financah. Štiri tedne je neprenehoma zboroval finančni odsek in se posvetoval, kako bi se dobili novi davki za pokritje izdatkov in stroškov, ki so bili najprej proračunjeni nad 100 milijard. Nekatere postojanke so črtali in tako zbili številke za izdatke doli na 92 milijard in zvišali dohodke na 79 milijard; nepokritih je 13 milijard. Nove davčne dohodke v številkah smo navedli že v zadnji številki.

Človek, ki pozna davčno moč naše koroške dežele in ki pozna še posebej žalosten gospodarski položaj našega koroškega kmeta, gleda s strahom v bodočnost. Država in dežela, kje bom jemal, da bom vama dajal. Vse kar mora kmet kupiti, je drago in gre navzgor. Kar pa prodaja, če ima sploh kaj, pa nima nobene cene, ker sosedne države brez carine uvažajo k nam žito, živino in nam celo v lesni trgovini delajo konkurenco. Edino tisti kmeti, ki so poplačali dolgove, si popravili hiše, uredili svoje gospodarstvo, tisti, ki še imajo gozdove in posebno v mlekarstvu napredujejo, tisti, ki imajo svoje otroke in niso navezani na drage in nezanesljive posle, tisti, ki so objednem napredni, pridni in verni, se bodo vzdržali. Vsi drugi bodo komaj en čas shajali, počasi propadli in v par letih bode vse polno lepih kmetij na prodaj. Take in enake misli se porajajo človeku, ako količkaj zasleduje našo finančno, davčno in gospodarsko politiko, ki se dela na Dunaju za celo državo in v Celovcu za našo koroško deželo.

Pri sejah koroškega deželnega zbora sta se prino oglašala tudi naša slovenska poslanca

gg. dr. Petek in Poljanec. Najprej je g. dr. Petek v šolskem vprašanju spet ponovil zahteve Slovencev in se bridko pritoževal, kako vlada in nemške stranke zanemarijo in norčevalno briskirajo Slovence. Prej so nam vse obljubljali, zdaj so spet vse pozabili. Zmiraj nam očitajo Nemci, kako se zanemarija Nemce v Jugoslaviji, katerih je v Sloveniji k večjemu 40 tisoč; mi koroški Slovenci bi mogli res veseli biti, ako bi imeli vsaj polovico istih šol kakor Nemci v Jugoslaviji. Vsaj nas je dosti več.

Za g. dr. Petkom je pri proračunski razpravi dne 17. marca v ponočni seji govoril tudi g. župnik Poljanec. Proti temu je odločno protestiral, ker je nemški narodno socijalistični poslanec koroške Slovence imenoval „Windische“. Mislim, da se v deželnem zboru nahajamo v družbi olikanih ljudi, in kakor mi Slovenci vas ne zmerjamo s „Švabi“, tako se ne pustimo od vas psovati tudi mi! Ta odločen Poljančev nastop je nemške stranke močno poparil. Nemški poslanci vseh strank ste v slovenskih krajih dobili ob volitvah veliko glasov. Brigade pa se samo za nemški del Koroške. To je razvidno iz podpornih predlogov v deželnem proračunu. Regulira se Zila samo v zgornjem, nemškem delu (Rattendorf), v spodnjem se ne stori ničesar. Kmetom na Brdu, v Blačah, v Ziljski Bistrici itd. pa se spreminjajo njihovi nekdanji lepi travniki v močvirja, zarastel in vgnezdil se je koš (Zinngras), konjereja pri Zili vsled tega močno trpi, ker kobile storijo žrebeta, ki vsled slabokrvnosti kmalu poginejo. Nič se ne stori, da bi se spravila v svoj tir Bela, ki vasem Mlinče, Bela, Goriče v rikarski občini že več let dela ogromno škodo. Kamenjski most že pred glasovanjem slab, od nemških vojakov razstreljen, od Jugoslovancev za večjo silo popravljen, se podira in se bo moral zapreti. Že od l. 1919 preplavlja glo-

PODLISTEK

Rutarjev Jur.

No ja, hvala Bogu, da je pust pri kraju. Drugega mi ni zapustil, kakor težko glavo in prazno mošnjo. Tisti dan navrh sem doma pasel mačka, ko zaslišim od ceste sem glasno govorjenje. „Pacl mora preč, izvoliti moramo na vsak način Jurija,“ taki glasovi so se slišali. No kaj pa bo spet, — si mislim, a v tem že vstopijo v mojo bajto naši slovenski zaupniki iz Podlescah.

„Bog živi našega prihodnjega župana!“ Tako me pozdravijo.

„Kaj, ali je pri vas še vedno pust, ali mislite, da sem jaz vaš pudl, da me mislite tako farbat. Ni dovolj, da me farbajo dečle, sedaj me hočete še vi! Marš hinaus!“

Tedaj stopi izmed njih pred me Ciril in mi pravi: „Jur, vidim, da si slabe volje, pa vendar te prosimo, da nas poslušaj in potem presodiš. Glej, zopet imamo volitve pred seboj. Zadnje jesen smo te hoteli imeti za poslanca, pa nismo prodrli, vzrok nisi ti ne mi. Pa nazadnje je bilo čisto prav, ker mi te rabimo za važno mesto doma. Jur, prevzeti moraš kandidaturo za župana v Podlescah! Ako ne, se nam bolj zameriš kakor folksverovcem, če jo pa sprejmeš, ti pa povemo v tolažbo, da boš gotovo izvoljen, ker smo s komunisti in socijalisti sklenili kompromis in so vsi zate, da postaneš župan v Pod-

lescah. Tudi ženskih glasov imamo večino. Povem ti, da je še Šravfova Urška, čeravno že vdana, rekla: Jurja za župana bom pa volila.“

Pri tej Urški sem se spomnil na tisti nesrečni krompir in kar zašravfalo me je v trebuhu, da sem postal ves solzen. Oni pa so mislili, da sem ves ginjen od njihovega naznanila in obsuli so me z živio-klici in me vzdignili na rame.

„Ne bo nič, dragi moji,“ sem jim odvrnil, „jaz sem se že vsega naveličal tukaj, jaz grem v Ameriko.“

„Kaj,“ so zavpili vsi naenkrat, „v Ameriko pojdeš? Kje pa imaš denar za vožnjo?“

„O to me ne skrbi,“ jim odvrnem, „do Trsta že pridem, na barki se pa ponudim za žlajfarja. Navzgor bom pomagal barko tiščat, navzdol bom pa premzal in tako bom prišel zastonj v Ameriko.“ Zakrohotali so se, ker sem jih tako potegnil, in so nato rekli: „Jur, zdaj si nam zopet nanovo dokazal, da boljšega in bolj kunštnega župana ne moremo dobiti kakor si ti. Ti boš, pa je konec besedi!“

Ni bilo drmgace, moral sem obljubiti, da bom kandidiral za župana, toda le pod pogojem, da delajo zame in agitirajo oni, ker jaz se za župana ne bom ponujal.

Drugo nedeljo je sklical župan Pacl velik volivni shod za vse občane k Muceju. Rečeno je bilo, da pride tudi en gospod kot govornik iz Celovca. Seveda smo šli vsi poslušat kaj bo. Jaz sem bil bolj med zadnjimi in sem komaj še dobil prostora, tako je bilo že polno zboroval-

cev vseh strank. Tam pri mizi v kotu sem zagledal župana, poleg njega se je košatila frau Pacla, manjkala seveda tudi ni frajlajn Cibi in druga tajč inteligenca v Podlescah. Zraven njih je sedel majhen pa trebušast možiček, rekli so, da je to grof Pozimecky iz Celovca.

Pacl je pozvonil in vstal. Hoch, Herr Prkamajster! so se zaslišali nekateri glasovi od njegove mize. Župan je razvijal svoj govor in dokazoval, koliko je naredil dobrega za občino. Govoril je malo nemško, malo slovensko. Pa kmalu so mu začeli socijalisti in komunisti segati v besedo. Najbolj je vpil socijalist Žvakov Jozej: „Tajnik in sluga morata na občinske stroške pri Paclu drve žagati, in sluga mora vsak dan frau Pacli nositi vodo!“ Koliko potov sem pa jaz storil zastonj v Celovec, tega pa ne poveste, — se je branil župan. Ja takrat, kadar je v Celovcu kak bal, res radi peljete noter kazat svojo hčerko, se je zopet odrezal Jozej. Ne bom se hvalil, — pravi nato Pacl, pač pa podam besedo gospodu Pozimeckiju, ki ima v celovških kanclijah prvo besedo in ki pozna moje delovanje, on naj vam razloži kako in kaj.

Pozimecky se je s svojim trebuščkom zazibal, se priklonil in začel nekako takole:

„Slavna gospoda! Na povabilo vašega gospoda župana sem rad prišel k vam, da vam pojasnim njegove zasluge, o katerih on sam ne mara govoriti. Pa ko bi vam hotel jaz njegove zasluge natančno opisovati, bi vam moral govoriti cel teden. Takoj, ko sem stopil v vašo vas, sem zapazil velik fortšrit, velik napredek.

baški potok ob nalivih njive in travnike v šebenjski okolici in dela ogromno škodo. Dobrolska, globaška in bistriška občina so storile svojo dolžnost, in vlada nima več izgovora, da bi je ne. Radi žvabeške ceste je g. poslanec že lani prosil in zahteval odpomoči; še letos ni storjeno ničesar. Občinske ceste so v strašnem stanju in ničesar se ne ukrene, da bi se vsaj z raboto kolikor toliko popravile.

Naše šolske zahteve je preciziral že moj tovariš g. dr. Petek. Opozoril bi slavni deželni šolski svet, naj stori pri železniški upravi svoje korake, da ne bodo otroci in študenti, ki se vozijo v šole v Celovec in Beljak, dečki in deklice skupaj, izpostavljeni škodljivemu uplivu izprijene družbe. Za nadaljevalne, nedeljske kmečke šole izdaja dežela čez 100 milijonov in čez dve milijardi za razne kmetijske šole v Celovcu, Velikovcu, Wolfsbergu, Lichofu, na Tancenbergu in za gospodinjke šole v Celovcu in Drauhofenu. Kot zastopnik kmečkega ljudstva pozdravljam pravi napredek in strokovno, stanovsko izobrazbo kmečke mladine. Pravi, praktični učitelji na teh šolah lahko sila veliko storijo za zdrav napredek. Ne samo, da jo teoretično in praktično naučijo, ampak, da ji vcepijo pameten ponos, da se kmečkih žuljev ne sramuje in se z veseljem oprime svojega dela naša kmečka mladina. Brez prave vzgoje in brez sanacije tudi na duši, naš kmet pri rešitvi Avstrije ne bode mogel sodelovati. Pa kaj vidimo? Že lani sem omenil, da mi Slovenci tudi od kmetijskih šol nimamo v narodnem oziru nobene koristi, ampak le izgubo. Mladi fantje iz dobrih slovenskih hiš se odtujujejo svojemu jeziku in tudi svoji veri. Tudi v gospodarskem oziru se nam žalibog v teh šolah vzgajajo ljudje, ki postajajo gosposki in jim velikokrat začne delo na kmetih mrzeti. So sicer častne izjeme, a vendar vam navedem celo vrsto ljudi, ki so sicer pohajali kmetijske šole, a so slabi gospodarji. Postali so gospodje — Herrenbauern, — ki se „nobel“ nosijo, a malo delajo. Kmetijske šole nam naj vzgojijo res pridne in poštene mlade gospodarje, ne pa gospodov in verbolterjev. Bilo bi prav umestno, da bi se na kmečkih šolah, vsaj edno uro v tednu poučeval tudi krščanski nauk. Mladina v nevarnih svojih letih potrebuje morale in podpore. To edino mu more dati le vera. V drugih deželah se v kmetijskih šolah poučuje verstvo, v naši „fortšritlih“ Koroški tega seveda treba ni.

Moja kritika o kmetijskem proračunu bi bila nepopolna, ako bi se ne dotaknil kmetijske organizacije, katero moramo zastopniki vseh strank na vsak način izpolniti in deloma znova ustanoviti. Naše posojilnice, bodisi Rajfeiznovega ali Delič-Sulte sistema, propadajo, banke se strahovito množijo in centralizirajo ves ka-

pital v svoje grabežljive roke. Ubog je kmet, obrtnik in delavec, ki mora pri njih iskati posojila. Edine kmečke organizacije, kmetijske podružnice — Gauvereine — so večina zaspale, druge samo še životarijo. Tako ne more biti. Pozivljam zastopnike vseh strank, da na svojih shodih in v svojem delokrogu vzpodbujajo ljudstvo, naj se spet oprime posojilnic in hranilnic. Mi ne smemo poznati teh zavodov samo tedaj, kadar jih rabimo in iščemo posojila, ampak tudi tedaj, kadar vlagamo denar. Ljudstvo naj dobi spet po ceni kredit in vlada naj določi postavnim potom obrestno mero. Krivica je, ako narodna banka — Nationalbank — na Dunaju daje bankam denar po 9 odst. Potem moramo v deželnem zboru gotovo že letos skleniti postavo o kmečkih zbornicah. Ako so drugi stanovi organizirani po svojih stanovskih zbornicah, trgovska, obrtna in delavska zbornica, moramo, ako noče kmet se organizirati prostovoljno, ga prisiliti postavnim potom. Seveda bode ta zadeva zvezana s stroški in prispevki, a to žrtev bode moralo primesti tudi kmečko ljudstvo, ker brez organizacije je zgubljeno.

25 milijard nas stanejo na Koroškem bolnišnice in hiralnica. Da se ti stroški znižajo, stavim z nova predlog, da se v celovski bolnici nastavijo usmiljene sestre, ki bodo za polovico ceneje oskrbovale svojo službo. Glede podpore brezposelnih — Arbeitslosenunterstützung — sem mnenja, da jo naj dobe tisti, ki so res potrebni. Fabrika je ustavila svoj obrat, 10—25 let so bili delavci v njej zaposleni; zdaj so vrženi na cesto. Take se naj podpira. Pa dobivajo ljudje brezposelno podporo, ki so samo par let proč od kmetov in ki dobro morejo opravljati kmečko delo. Taki brezposelne podpore niso potrebni, oni lahko najdejo delo in zaslužek, ako ga le hočejo. Na kmetih primanjkuje poslov in delavnih moči, vsled tega gospodarstvo ne proizvaja istega, kar bi moglo, davčna sila posebno na kmetih peša in mi stojimo pred gospodarsko katastrofo. Zapuščene vdove in sirote v vojski padlih pojakov naj bodo oskrbljene. Ali tudi tukaj je treba sortacije. V divjem zakonu živi marsikatera vdova, njeni drugi „mož“ jo pomaga oskrbovati. Na vprašanje, zakaj se ne omoži, odgovori: „Potem zgubim podporo,“ brez katere bi tudi lahko živela. To je nemogoče.

Pri proračunu se razne stranke kosate v tem, kateri bi večjo podporo predlagal brezposelnim. Zakaj? To storite ne iz usmiljenja do ljudi, ki so res potrebni, ampak iz demagogije, ker se pri volitvah bojite za svoje glasove. Je pač žalostno, ako v tako važnih zadevah igra svojo vlogo samo politika in strankarstvo.

Visoka zbornica! Povedal sem vam kot zastopnik koroških Slovencev svoje misli o deželnem proračunu. Podal sem vam sicer slabo,

a resnično sliko o našem narodnem gospodarstvu. Izjavil je že moj tovariš g. dr. Petek, da slovenska poslanca tokrat ne bosta glasovala proti proračunu, in sicer radi tega ne, da pokažemo resno voljo pri sanaciji Avstrije sodelovati; ako dobimo Slovenci svoje pravice na Koroškem, naj pride tudi deželno gospodarstvo na Koroškem v ugodni položaj. Midva vas ne bodeva ovirala. Za proračun pa ne glasujeva, ker si ne upava in tudi ne moreva zagovarjati svojega koraka pred našim slovenskim ljudstvom, kateremu se niti v narodnem niti v gospodarskem oziru ne dajo pravice, ki nam gredo kot enakopravnim državljanom. V Kanoso ne gremo, ker storimo svojo dolžnost in imamo radi tega pred svetom mirno vest.

POLITIČNI PREGLED

Vlada in opozicija. Ko je vlada uvidela, da še razmere pri nas niso tako ustaljene, da bi se dalo gospodariti z rednim proračunom, se je začela takoj pogajati s socijaldemokrati, da bi ne ovirali sprejetje proračunskih dvanajstin za april in maj. Pogajanja so se z uspehom zaključila ter dvanajstinam ne preti nobena nevarnost. Za nič ni nič. Tudi tukaj je morala vlada ugoditi zahtevam opozicije. V zakon o bolezenskem zavarovanju delavcev se uvrstila še 18. in 19. plačilni razred, potom katerih se zviša obenem tudi brezposelna podpora. Doklada za otroke se podaljša za 3 mesece, medtem pa se morajo vršiti pogajanja o zakonitem zavarovanju otrok. Bolniška podpora je znašala doslej v 17. plačilnem razredu na dan 16.800 K. V 18. plač. razred se uvrstijo vsi nameščenci z dnevnim zaslužkom od 24.000 do 30.000 K. V tem razredu bo znašala dnevna podpora 20.000 K. V 19. plač. razred pridejo vsi delavci z dnevno mezdo nad 30.000 K ali tedensko nad 180.000 K. Bolniška podpora bo znašala 24.000 kron. Obenem se zvišajo podpore brezposelnim, in sicer dobe neoženjeni brezposelni 16. plač. razreda na teden 98.000 K, 17. razreda 129.360 kron in za vsakega otroka še 5880 K zraven; znanprej bodo dobili neož. brezposelni 18. plač. razreda, ki žive pri stariših, na teden 105.000 K, oženjeni pa 140.000 K in za vsakega otroka še po 7000 K. V 19. plač. razred uvrščeni neoženjeni dobe po 112.000 K na teden, oženjeni pa 147.000 K ter še po 7000 K za vsakega otroka. Brezposelno podporo plačujeta delavec in podjetnik.

Avstrija. Pretekli teden sta se mudila tukaj nemški državni kancler dr. Marks in dr. Stresemann, da vrnete dr. Seipelnu obisk. Vršili so se gospodarski in politični razgovori.

V mestu vživa on spoštovanje pri vseh uradnikih, posebno višjih, on žrtvuje zdravje in premoženje v prid občini. Vsem strankam gre na roko. — Kaj na roko. — se oglasi komunist Ludvik — na nogo stopa vsem! „No pa povejte, kaj imate proti županu, gotovo se vam bo lahko opravičil. Pogovorite se med seboj, in nazadnje bom še zopet par besedi spregovoril,“ je končal Pozimecky. Jaz ne znam tako dolgo govoriti — je rekel Ludvik, pač pa ta tukaj — pokazal je name — ta je bolj zrel zato. Kaj sem hotel, moral sem vstati!

Dragi volivci — sem začel — dosedaj se je pela županu samo hvala za njegovo delo in napredek. Gospod Pozimecky je vedel veliko povedati o županovem napredku v mestu, dovolite mi zato, da malo omenim tudi njegov napredek v Podlescah. Na povelje našega slavnega gospoda župana so morali vsi odstraniti slovenske napise in napraviti nemške, da bi na zunaj izgledalo alles tajč. To se pravi lagati in farbat, ali je to napredek? Nadalje, pasjega kontumaca je že davno konec, pa naš župan tega ne razglasi. Zakaj ne? Ima majhnega psa in se boji, da bi ga drugi psi ne ugriznili. Krojaču Luki Ledencu je župan zagrozil, da mu odvzame obrt, ker mu je menda frak malo skazil. Mežnar se je pritožil, da pri tej majhni plači ne more več zvoniti in ure navijati. Župan pa ga je zavrnil, naj krščuje in mašuje tudi zraven, da bo več zaslužil. Na maskenbalu tukaj pri Muceju je bila na pustno nedeljo policijska ura plačana do dveh po polnoči. Pomotoma je pa

Mecsnov Franc poljubil županovo hčerko, ki je bila maskirana. Župan je hitro poslal policaja in je zaključil zabavo že ob polnoči. Župan ne dovoli, — tako je rekel policaj, — da bi se vršil ustmeni stik med fortšritlih damo in slovenskim butnom. Škandal, proč s takim županom! so se začeli oglašati fantje ob moji strani. Pri županovi mizi je bilo vse razburjeno in gospodična poštarica nam je pokazala jeziček. Jaz pa sem nadaljeval: „Župan je od ljudstva izvoljen in bi moral zato ljudstvo zastopati. Gospod Pacl pa se šteje le kot zastopnika purgarjev, saj se oblači v frak, nosi cilinder, govori najrajši le tajč in Bog ne daj, da bi ga kdo slovensko pozdravil! Mi pa hočemo župana, ki bo z nami čutil, naš narod branil, naš jezik spoštoval!“

„Tako je! — je zahrušalo po dvorani — Jur, ti si tak, tebe hočemo imeti, ti moraš biti naš župan! Proč s prkamajstrom Paclnom! Abzug Pacl!“ Hrup in vpitje sta bila taka, da jo je Pacl s svojimi res koj popihal.

Hvala vam, prijatelji, — sem nadaljeval, ko se je vse pomirilo, — hvala vam za zaupanje! Ker res vsi tako želite, naj pa bo! Dovolite, da vam tukaj razvijem svoj županski program!

Če bo Jurej za župana, svet se drug bo vam odprl, smrt iz gmajne bo pregnana in noben ne bo umrl.

Padal bo namesto snega dol na zemljo vam denar, vsak imel bo dosti vsega, če bom jaz župan-vladar.

Vsak berač iz naše gmajne nosil bo cilinder, frak in pa lepe zlate lajne, tolst in rdeč kot kuhan rak.

Slovence svoje modro vodil s krepko bodem jaz roko, nemške hecarje napodil, da lep mir med nami bo.

Nemčurju vsakemu naznanil, da ni res, da je tajč geborn, če se tega bode branil, bom tja poslal ga, kjer so — Norrn.

Hej, kako ga bodo pili socialist in komunist, premoženje pa delili, da bo jokaj kaptalist.

Ljubezen naj med nami vlada, te misli jaz sem zmiraj bil. Tak mušter bode moja vlada, še Seipel bo se tu učil.

Ne bilo bi tak hude zime, ko b' Jurej prej župan že bil. Zatorej dajte njemu štime, ko bo prišel šest april.

— Mezdno gibanje v industriji postaja vedno boljše. Pri pogajanjih so podjetniki izjavili, da se plače ne morejo zvišati vsled slabo uspelega velesejma; ker ni kupca, tudi ni zaslužka. Železničarji še čakajo. Z državnimi nameščenici pa se bodo pogajanja kmalu zopet pričela.

Jugoslavija. Radičevci so predali 34 novih poverilnic v odobrenje. Ko je prišlo v ponedeljek 15 poslancev Radičeve stranke v skupščino, je Pašičeva vlada podala takoj ostavko. S sestavo nove vlade je kralj poveril zopet Pašiča. Položaj je silno napet. — Jugosl. in Grška nameravata storiti skupen korak proti bolgarskim komitašem. Na drugi strani je napetost nekoliko ponehala.

Grška. Pretekli torek se je ob priliki proslave obletnice neodvisnosti izklicala republika. Nepričakovano se je postavila tudi nova vlada na stališče prejšnje vlade, da je dati republikansko ustavo državi šele po plebiscitu. Ali se bo kralj odpovedal prestolu ali ne, še ni gotovo.

Nemčija. Dr. Beneš se toplo zavzema za vstop Nemčije v Društvo narodov. Pravi pa, da vstop prej ni mogoč, predno se ne reši vsaj začasno reparacijsko vprašanje in zasedba Porurja. — Na Bavarskem se bo vršilo ljudsko glasovanje o razpustu dež. zbora in o spremembi ustave. Nato sledi nove volitve.

☐ Priprave za obč. volitve. ☐

Pripravimo se!

Samo kratek čas nas še loči od občinskih volitev. Koroški Slovenci! Zopet vam je dana prilika, povedati svetu, da Slovenci na Koroškem še živimo. Težak boj nas čaka, a vajeni smo, zato se ne strašimo, saj smo od početka naše stranke v obrambi na dve strani: z desne se vrši napad od verskih in brezverskih meščanskih strank, prepojenih s strupenim nemškim nacionalizmom, z leve pa jurišajo istotako nemško orientirani socijalni demokratje.

Kakor k vsakim, tako tudi k tem volitvam postajajo naši nasprotniki dobri in mehki kot vosek. Volkovi v ovčjih oblekah že hodijo okrog ter iščejo koga bodo požrli. Agitatorji vsenemškega Landbunda se oglašajo tudi pri našincih, ker slutijo, da ne bojo zadeli na prehud odpor.

Koroški Slovenci! Pokažite vrata takim „bramajzemcem“! Da bo pa izid volitev res časten za nas, naj se izvoli v vsaki občini poseben agitacijski odbor, ki bo skrbel, da bojo vsi naši ljudje mogli in šli volit. Vsaka vas naj ima zanesljivega človeka, ki naj pelje naše volilce na volišče, posebno naj se ozira na stare in boječe ljudi, da se ne bo pripetilo kot pri zadnjih volitvah, ko so nasprotni agitatorji našim ljudem jemali celo naše listke ter jim vsilili svoje. Zatoraj pripravimo se!

Koroški Slovenci in Slovenke, ne samo, da oddaste dne 6. aprila glasovnico naši stranki, ampak vsak in vsaka naj se potruji po svojih močeh tudi poagitirati za njo. Idite od vasi do vasi, od hiše do hiše, od osebe do osebe, označite evangelij Koroške slovenske stranke, ki je edina prava domača stranka! Možje in žene, mladeniči in dekleta, vsi na delo! Naša sveta dolžnost je, da poiščemo in pripeljemo vse naše v temi in zmoti tavaajoče brate in sestre, dne 6. aprila pod okrilje naše matere Koroške slovenske stranke! Tovarniški delavec.

Slovenji Plajberk. (Občinske volitve.) Naše nasprotne stranke, sociji in landbindlarji, se pripravljajo z nekako mrzlično delavnostjo na obč. volitve. Slovenski volilci, pregledajte natančno kandidate naše stranke in tudi one nasprotnikov! Videli boste, kakšne moze imamo mi in kakšne nasprotniki na kandidatnih listah. Kako naj landbindlarji zastopajo v obč. odboru interese kmetov in delavcev, ko so postavili na prvo mesto kar tri gostilničarje, od katerih je eden doslužen žandar in protestant. Pri deželno- in državnozborskih volitvah so agitirali ravnoisti landbindlarji proti našemu poslancu dr. Petku češ, kakšen liberalec da je. Sedaj pa imajo te verne landbindlarske ovčice v naši občini celo protestanta na svoji kandidatni li-

sti. Najbolj zanimivo pa je to, da še celo učitelj, ki je pisal listo, ne pozna volilnih postav, ali pa ne zna razločiti arabskih od rimskih števil. (Pri tem učitelju se bodo naši otroci gotovo velike reči naučili.) Imena landbindlarskih kandidatov so bila namreč označena z rimskimi številkami, čeprav volilni red jasno pravi, da morajo biti imena kandidatov označena z arabskimi številkami. Soc. dem. pa so menda pozabili, da spadata v našo občino dve fari, namreč Slov. Plajberk in Ljubelj, ker so si postavili za kandidate same Plajberžane, na sosedo v Ljubelju pa so čisto pozabili. Morda sociji mislijo, da Ljubeljčani nimajo zato zmožnih ljudi ali pa vas nič ne upoštevajo in vas hočejo uporabiti samo kot „štimpvieh“. Zato pa Ljubeljčani, obrnite na dan volitve vašim „prijateljem“ hrbet in oddajte vaše glasove edino le naši „Koroški slovenski stranki“, ki bo najbolje znala zastopati vaše interese!

Bilčovs. Zopet je postalo pri nas bolj živahno. Občinske volitve se bližajo in topot se pri nas vse, sicer navidez mirno, a v resnici z nekako mrzlično delavnostjo, pripravlja na 6. aprila. Slovenska koroška stranka, ki je imela dosedaj absolutno večino v občinskem odboru (7 mandatov), dela mirno a stvarno, brez da bi se kdo žalil ali napadal. Nasprotno pa skušajo tisti, ki so sicer rojeni Slovenci, a bi videli rajši, da bi bila občina v rokah že kakoršnekoli stranke, samo slovenske ne, odbornike slovenske stranke oblatiti pred občani, češ da jim ni mar občinsko gospodarstvo ter da nalagajo občini sama plačila, brez ozira nato, ali kmetje plačujejo lahko ali težko. A mi tukaj konstatiramo, da je imela občina za leto 1923 naloženih samo 10% občinskih doklad, pa je kljub temu bil zaključen letni račun s približno 10 milijoni kron prebitka. Vprašamo vse one nezadovoljneže, ki zmiraj za hrbtom veliko vedo povedati, ali kadar bi imeli govoriti, molčijo kot grob: Ali bi mogli vi, če bi bili na krmilu, bolje gospodariti? Kritizira se od marsikateri strani tudi občinski proračun za l. 1924, češ da hočejo slovenski odborniki vse v enem letu popraviti: šolo, cerkev, farovž, mežnarijo itd. Vse to se seveda samo kriči in vpije, da bi res marsikateri volilec šel onim širokoustnežem na lim in volil z njimi. V pojasnilo celi zadevi navajamo sledeče: Res je pri šoli, farovžu, mežnariji in cerkvi marsikaj, popravila potrebno. Vpeljana je že konkurenca in občinski odbor je za to, da bi to popraviljanje prihodnje leto ne naložilo davkoplačevalcem preobčutna bremena, sprejel že prostovoljno v proračun za leto 1924 5.000.000. Vsi tisti, ki blatijo dosedanje občinsko gospodarstvo, vedo, da ta svota za vse navedene poprave ne zadostuje, vendar za „šlagerje“ pri volitvah jim je vse dobro. Če bi ne imeli ničesar, kar bi ljudem pripovedovali, kdo pa bi potem še volil z njimi. Ljudstvo samo pa naj sodi, ali plačuje lažje cele velike svote naenkrat ali pomalem. Kljub temu, da se napadajo naši dosednji odborniki, pa mi nikakor ne napadamo naših nasprotnikov, češ, slabše bodo gospodarili, ker vemo, da bo vsak, ki bo imel v rokah obč. gospodarstvo, skrbel, da občina ne bo trpela. Ne gre se pri nas za osebe nasprotnikov, ampak za boj proti strankam. Ime Bauernbund in socijalni demokrati se bo pri nas najbrž spojilo v eno. Pa naj si nastopajo kakor hočejo, mi vemo, da nam Bauernbund in socijalna demokracija ne prinašata drugega kot razdor in brezverstvo, četudi nastopata pod prvetvezo napredka ali kakor hočeta. Ohranimo v občini edinost in ne nasprotujmo drug drugemu, to nas nikakor ne bo privedlo do blagostanja. Volilci, vsi volite naše moze, našo „Koroško slovensko stranko“.

Sele. Občinske volitve se bodo pri nas vršile popolnoma mirno brez vsake agitacije. Naš župan rad ponavlja svoje geslo „Radi se imejmo, radi se imejmo“. Teh besedi smo se držali, ko smo sestavljali listo. Ozirali smo se pri tem na želje vseh občanov in bodo v novem občinskem odboru zastopani vsi sloji prebivalstva. Ker je vložena samo naša lista, torej ne bo nikakega volilnega boja. Naj bi ta edinost in prijateljstvo vedno ostalo!

Kjedom jemoj? Vslovenskem Korotanu!

☐ DOMAČE NOVICE ☐

Bekštani. (Dva shoda političnega in gospodarskega društva.) Na kvaterno nedeljo 16. marca 1924 je priredilo politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem v naši občini dva shoda, in sicer po maši pri Pložu v Ločah, popoldan pa pri Prangerju v Žmetičah. Oba shoda sta bila izvanredno dobro obiskana, kar priča o dobri organizaciji slovenske stranke v Bekštanju, obenem pa tudi, kako zelo si želi ljudstvo biti poučeno o najvažnejših političnih in gospodarskih vprašanjih. Deželni poslanec čg. Poljanec, ki je imel v Ločah tudi dopoldansko božjo službo, je na zborovanjih obrazložil narodni, verski, gospodarski in socijalni program naše stranke. Zavračal je natolcevanja naših nasprotnikov, ki še vedno vidijo v vsakem Slovencu „iredentista“, ki škili čez Karavanke, češ, koroški Slovenci se zavedamo, da smo postali s plebiscitom avstrijski državljani. Ako pa nas smatrajo za iredentiste samo za to, ker se potegujemo za postavne ljudske pravice, potem radevolje sprejmemo tudi ta očitanja. V verskem oziru stoji naša stranka na stališču krščanskega socijalizma, ki uči, da je treba pravično urediti ves družabni red, zlasti pa medsebojne razmerje med posameznimi stanovi. Zato tudi obsojamo razredni boj med delavci, meščani in kmeti, ki se je razvnel do takih strasti, da se oborožujejo drug proti drugemu. Govornik je naglašal potrebo temeljite ljudske izobrazbe, zahteval preosnovno ljudskih šol v tem smislu, da bo slovenski mladini zagotovljen vsaj prva leta pouk v materinem jeziku, kakor je to danes pri vseh kulturnih narodih splošno priznано načelo. Prav posebno je g. poslanec apeliral na mladino in jo spodbujal k treznosti in npravnosti, da se bo ohranil na naši zemlji zdrav in čvrst rod, od katerega sta zavisna vsa sreča in bodočnost. Zlasti naj bi se mladina varovala treh sovražnikov: alkohola, nikotina in razuzdanosti. Govornik je tudi podal sliko današnjega gospodarskega položaja, ki za naše kmetijstvo ni ravno razveseljiva. Priporočal je zelo, varčevati, zlasti pa nalagati denar v domače posojilnice, kajti, gospodarji si ne bodo mogli iskati kredita za visoke obresti pri bankah, marveč edinole pri posojilnicah. Naj bi višje obresti, ki jih dajejo banke, ne zmotile kmečkih ljudi, da bi nalagali odvišni denar v banke, kajti ta denar kmetijstvu ne more priti več v prid. Iz nadaljnjega govora smo izvedeli, da predvideva deželni proračun za l. 1924 na izdatkih: za šolstvo 51 milijard kron, za stavbinstvo (Bauwesen) 15 milijard, za bolnice 25 milijard, za kmetijstvo pa samo 5 milijard. Končno je gosp. deželni poslanec pozval zborovalce, da pri občinskih volitvah dne 6. aprila glasujejo za slovenske in krščanske moze, ki jih je postavila Koroška slovenska stranka. Dasi so bili na zborovanju v Ločah navzoči tudi mnogoteri člani Landbunda in socijalno-demokratske stranke, ni mogel poslančevem izvajanjem nihče ugovarjati, Slovenci pa so mu ob koncu njegovega govora soglašali z burnim pritrdjevanjem. Izrazili so nekateri še svoje želje, zlasti posestniki iz Rut, da se poskrbi vse potrebno za vzgorn živine na pašnike, ki ležijo onstran državne meje in zastran obmejnih legitimacij. Gospod poslanec je obljubil v teh zadevah posredovati pri deželni vladi. Zborovalci v Žmetičah so se zelo pritoževali nad previsokimi davki, ki težko obremenjujejo naša posestva, vsled česar bo potrebno, da se tudi mi pridružimo protestom proti neznosnim davkom, ki imajo za posledico, da pada vrednost posestev in se ogroža naš kmetijski stan. Želimo, da bi gosp. poslanec Poljanec večkrat prišel k nam in nam povedal kakor tokrat veliko poučnega in koristnega, pa tudi marsikaj dovtipnega vmes.

Dobri vas. Kakor vsako leto, smo obhajali tudi letos na Jožefovo nekaj jarmak. Radi slabih potov in ker so ljudje odlašali na nedeljo dne 23. marca, ko so se blagoslovili naši zvonovi, ta dan ni bilo toliko ljudi kakor druga leta. Kramarjev je prišlo veliko število, a ti večni nezadovoljneži po njih izjavah niso naredili preveč kšefta. Gotovo pa ni slabo odrezal tisti Kranjec z rudečim fesom na glavi, ki

je naravnost z misijonarsko zgovernostjo ponujal nože in razno blago, češ: Kupite, vsakih 100 let samo enkrat pridem! — Popoldan se je vršil v Društvenem domu jako dobro obiskovan shod pod preds. Martina Vastlana. G. župnik Poljanec je v zanimivem govoru govoril o programu stranke koroških Slovencev, nas navduševal za koristno delo za našo mladino. Zanimivo je bilo tudi njegovo poročilo o koroškem deželnem zboru; posebno so nas zanimala števila, koliko bomo morali plačevati davkov, da vsaj deloma pridemo na zdravo stališče. Poročilo je bilo sicer žalostno, a ne obupno, posebno, ker nam je pokazal tudi pot, po kateri moramo hoditi, da rešimo kmetje in delavci sebe, svoje družine, svoj jezik in svojo vero. Shoda se je udeležilo tudi precej pristavšev nasprotnih strank, ki shoda niso mitili, ampak so morali nehote odobravati poslančev govor. — Led je pri nas prebit. Samozavestno se pripravlja naša stranka za občinske volitve, ki se morajo bolj ugodno izvršiti, kakor smo odrezali Slovenci v Dobrli vasi lansko jesen ob državno- in deželnozborskih volitvah.

DRUŠTVENI VESTNIK

Šmihel nad Pliberkom. (Društveno življenje.) Precej živahno se je razvijalo pri nas v zadnjem času društveno življenje. Poleg društvenih sestankov je priredilo društvo v februarju in marcu igre: „Lumpacij vagabund“, „Tihotapec“ in „Karlova teta“, ki so vse v splošno zadovoljnost izpadle. Dne 24. februarja je imela kmetijska podružnica svoj letni občni zbor, na katerem je govoril mons. Podgorc. o važnih vprašanih modernega gospodarstva in gospodinjstva. Dne 19. t. m. je imelo naše društvo svoj redni občni zbor. Iz poročil posameznih funkcionarjev odbora je bilo razvidno, da je društvo v preteklem poslovnem letu precej marljivo delovalo. Omenimo samo, da je imelo društvo v tem času 18 društvenih sestankov, 4 večje prireditve in 8 odborovih sej. Knjižnica šteje 523 knjig, 256 oseb se je knjižnice posluževalo in prebralo se je 2339 knjig. Staremu odboru društva se je izrekla zahvala in popolno zaupanje in pri volitvi odbora se je izvolil zopet stari odbor, kateremu predseduje g. Vinko Pečnik. Želimo društvu, da bi tudi v devetnajstem letu svojega obstoja rastlo in napredovalo, da bi ponosno plapolal nad našo lepo župnijo krščanski in slovenski prapor!

Kotmara vas. Težko smo pričakovali nastop naših igralcev, o čemur se je že dolgo govorilo. Dne 9. t. m. je uprizorilo tukajšne izobr. društvo „Gorjanci“ v Ilčevi dvorani v Gorjah narodno igro „Domen“. Kljub skrajno neugodnemu vremenu je bila dvorana do zadnjega kotička natlačena. Bilo je smeha in vesele zabave. Vsi igralci so izvršili svoje vloge prav dobro, prav vzorno je nastopal graščak Sova s svojo puško in birači. Zahvaliti se moramo gosp. Ilcu, ki nam je dal na razpolago dvorano; žal je malo premajhna za kako večjo prireditev. V splošnem vlada želja, da se igra ponovi v kratkem času na kakem večjem prostoru, ko bo toplejše kje na prostem ali v kakem kozolcu. Bodimo ponosni na naše igralce ter jih podpirajmo pri njihovem trudopolnem delu. Bog vas živi in v kratkem na svidenje na društvenem odru!

GOSPODARSKI VESTNIK

Sadjarska opravila v aprilu.

V aprilu nastopi večkrat dolgočasno, suho, vetrovno vreme. To ravnokar posajenemu drevju zelo škoduje. Kjer je le mogoče, ga zalivajmo, in sicer tako, da privoščimo posameznemu drevesu 1—2 kebla vode. Toliko zadostuje za teden dni ali še dalje. Da se zemlja prehitro ne izsuši, je dobro, da pokrijemo drevesni kolobar z drobnim gnojem, kakor je bilo omenjeno že v prejšnjem mesecu.

Veliko mladega sadnega drevja hira in naposled pogine popolnoma. Marsikje je vzrok to, ker se kolobar okrog njega zaraste s plevelom ali s travo ali ga celo obsejejo z deteljo. To je popolnoma napačno, naj se zagovarja kakorkoli.

Ako hočeš, da bo sadno drevesce dobro raslo in se hitro razvijalo v zdravo, krepko, rodovitno drevo, moraš vsaj skrbeti, da okoli njega najmanj ½ m od debla ne raste nobena druga rastlina, ampak ta krožec naj bo oplet in okopan. S tem ohraniš redilne snovi samo sadnemu drevesu, poleg tega pa zračiš zemljo, kar neznansko dobro vpliva na rast mlade rastline. Drevje, ki si ga posadil pred enim, dvema ali tremi leti, istotako sedaj okoplji in pognoji, če nisi že prej tega storil. Prepričaš se še v istem letu, kako pametno si ravnal. Naravnost nesmisel pa je, ako sadimo pritlično sadno drevje na travnatem svetu. To spada edino na obdelani svet. Zato pa je sedaj zadnji čas, da pritlične nasade okopljemo in prav dobro pognojimo.

Količe pri mladem sadnem drevju iz prejšnjih let je treba pregledati in preizkusiti, če so še dovolj trdni, potem pa jih dobro privežimo. Dobro vez naredimo iz slame, uporabljenih zamaškov in iz žice, vrbovih šib in mahu. Mlado drevje naj bo privezano samo enkrat h kolu, in sicer zgoraj. Nepotrebno je deblo vezati dvakrat ali celo trikrat. Količi naj ne segajo v vejice. Kako lahko delo je, ako jih odžagamo 10 cm pod prvo vejo!

V drevesnici nadaljujmo in končajmo cepljenje in obrezovanje. Ponekod je videti drevje, ki ima 2½ metra ali še višje deblo. To za rast nikakor ni ugodno. V krono prirežimo 2 do 3 letne ceplence, ki so namenjeni za visokodebelno drevje, tako, da merimo od tal 2 m, potem pa še namaknemo 6 oces. Zgornje je namenjeno za podaljšek debla, spodnjih pet pa naj dela prvi vejni venec. Nad 4., 5. in 6. očesom (ako štejemo od zgoraj navzdol) moramo narediti strehasto zarezo, da oko tem zanesljiveje odžene.

Sedaj vse letnike prvič okopljimo. To važno delo izvršimo kolikor mogoče ob lepem vremenu, ker le tedaj ima okopavanje zaželjeni uspeh. Posebno previdno pa je oskrbovati najmlajši letnik, ki je bil cepljen na mestu ali v roki, da se cepiči ne polomijo. Dobro je v ta namen postaviti k vsakemu cepljencu ½ metra visoko paličico, ki nas opozarja, da ga ne prezremo in ne zadenemo z ного ali z orodjem.

Proti koncu tega meseca lahko cepimo za lubad. Ta način cepljenja je sicer najlažji, a najmanj kazen. Uporabljamo ga le takrat, kadar smo zamudili zgodnje cepljenje z dolago, s sedlanjem itd. Za precepljevanje odraslega drevja je pa ta cepilni način zelo neprikladen, ker se cepiči jako radi polomijo in tudi zarastejo se ne tako hitro in dobro kakor pri cepljenju v razkol.

Pokončevanje škodljivcev nadaljujemo. Pri obrezovanju in snazenju sadnega drevja naletimo na enoletnih mladikah na jajčeca listnih uši. Take poganjke porežimo in sežgimo ali pa jih namažimo z dendrinom ali žveplenim apnom. Iz zimskega spanja se prebuja in pripravlja na svoje škodljivo delo cvetoder. Ob jutranjih urah otresajmo jablane, golazen prostrežajmo v rjuhe in jo pomočimo v ogenj. Zadnji čas je, da porežemo gosenična gnezda, pokončamo presteničarjeva jajčeca itd.

Rakaste rane otrebimo in namažimo s 50% dendrinom. O zdravljenju smolikavosti smo govorili v prejšnjem mesecu. Bučno rastočemu mlademu drevju puščajmo gotovo ta mesec, če mu nismo že prej.

Nov kovani denar v Jugoslaviji. Finančni minister je predložil vladi v odobrenje zakon, s katerim se določa, da se imajo kovati zlati 20 dinarji. Vlada je tudi sklenila, da se namesto sedanjih papirnatih novčanic uvede nikljasti denar po pol in 1 dinar in to za vsoto 200 milijonov dinarjev. Papirnati drobiž se ima vzeti iz prometa.

Tržne cene v Velikovcu v torek 18. t. m.: pšenica 1 kg 3200—3300, rž 2800—3000, ječmen 2900, oves 2400—2500, detelja 20—23.000 K; pitani voli 11—12.000, krave za rejo 10.000 do 12.000, teleta 15—17.000, svinje nad 20 kg 25—26.000, prasci 30.000, svinje zaklane 27.000 do 28.000 K za kg žive teže; jajca 1200—1300, sirovo maslo kg 45.000 K.

Borza. Dunaj, 24./III. Dolar 70.860, milijarda nemških mark 15,30, franc. frank 4010, lira 3065, dinar 869, ogrska krona 0,81 avstr. kron.

RAZNE VESTI

Drobne vesti. Za kidanje snega je potrošila dunajska občina to zimo 30½ milijard kron. — Prof. Jovan Cvijič je bil imenovan za častnega doktorja pariške univerze. — V Atenah se je izvršil na angleško poslaništvo dinamični atentat. Povzročena je samo stvarna škoda. Pred rumunskim poslaništvom se je našlo 6 bomb. — V tvornici za vžigalice v Ronco—Canavese pri Turinu v Italiji je radi eksplozije nastal velik požar, pri katerem je prišlo okoli 33 delavcev ob življenje. — Italijanski kralj je odlikoval Mussolinija z redom „D' Annunziata“. — Francoski državni dolg znaša 436 milijard frankov ali 11.200 frankov na osebo. — Papež si je pustil vpeljati radio-postajo. — Od prevrata sem se je iz Avstrije izselilo 36.841 oseb. — Nemčija mora plačati za med vojno potopljeno ameriško ladjo „Lusitania“ milijon dolarjev odškodnine. — Na otoku Sahalin je bil močan potres, ki je porušil mnogo hiš in zasul več ljudi. — Začasno se zida na celem svetu 213 vojnih ladij, in sicer na Angleškem 24, na Japonskem 75, na Francoskem 45. — Japonski podmorski čoln se je potopil; na krovu so bili 4 častniki in 48 moških, nekoliko je rešenih.

Listnica uredništva.

V. Kukman, predsednik Čitalnice v Gradcu. Izjavljamo, da Vi niste avtor poročila o izrednem občnem zboru „Čitalnice“, objavljenem v 11. številki lista.

Vabilo.

Slov. kat. izobraževalno društvo Podlublje in okolica priredi v **nedeljo, dne 30. marca 1924 ob 1½3 uri popoldne v Delavskem domu** igro

„Stari in mladi“

Vabljeni vsi ljubitelji zabave!

43

Vabilo

42

k novi pasijonski igri

Mater Dolorosa

katero priredi Marijina družba dne **30. marca in 13. aprila ob 3. uri popoldne v Št. Jakobu v Rožu** v dvorani poleg župnišča

K obilni udeležbi vabi odbor.

Igro

„Turški križ“

priredi društvo „EDINOST“ pri „Krištofu“ v Škofičah dne **30. marca ali 13. aprila 1924.** (Se natančno objavi na vabilih.)

Začetek ob 2. uri popoldan.

Sodeluje pevski zbor.

Vsi prisrčno vabljeni!

Odbor.

41